

UCHWAŁA
Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie
nr T.0022.20.2024
z dnia 18 marca 2024 roku

w sprawie
przyjęcia uzasadnienia wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów
dla Pana dr. hab. Wojciecha Filla, prof. UEK
za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia
doktora habilitowanego

Działając na podstawie § 14 ust. 1 pkt 8 Statutu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie (Załącznik do Uchwały Senatu nr T.0022.33.2022 z dnia 27 czerwca 2022 roku), art. 28 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 364 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.), § 4 i § 7 ust. 4 pkt 1 lit. a) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania nagród Prezesa Rady Ministrów oraz wzoru wniosku o ich przyznanie (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 368) uchwala się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się następujące uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów dla Pana dr. hab. Wojciecha Filla, prof. UEK za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego:

Wyniki badań przedstawione przez pana dra hab. Wojciecha Filla w monog Wyniki badań przedstawione przez pana dra hab. Wojciecha Filla w monografii pt.: *„Dotacje z budżetu Unii Europejskiej. Zagadnienia konstrukcyjne”* pozwoliły na rozwiązanie istotnych teoretycznych dylematów związanych z kwalifikacją stosunków prawnofinansowych dotyczących transferowania środków europejskich. Leżące u podstaw publikacji analizy w szczególności dały możliwość powiązania rozproszonych regulacji normatywnych, kształtujących wydatki transferowe wiążące organy UE oraz EFTA z beneficjentami krajów członkowskich w sposób pośredni lub bezpośredni, w ramach dwuszczeblowej struktury stosunków dotacyjno-prawnych. W sferze materialnoprawnej umożliwiły ponadto identyfikację cech oraz charakteru prawnego wspólnotowych stosunków dotacyjnych, w tym jurydyczną kategoryzację wydatków realizowanych z budżetu środków europejskich, zwanych normatywnie płatnościami. Dokonana równolegle analiza rozwiązań proceduralnych doprowadziła do istotnych ustaleń w obszarze konstrukcji postępowań konkursowych poprzedzających zawarcie umowy dotacyjnej. Pozwoliła bowiem na identyfikację uchybień metodologicznych skutkujących błędną doktrynalną kwalifikacją charakteru prawnego tych postępowań oraz na wypracowanie teoretycznej koncepcji konkursu dotacyjnego opartej na instytucji przyrzeczenia publicznego. Koncepcja ta otwiera możliwość skutecznego konstruowania powództwa o stwierdzenie obowiązku zawarcia umowy dotacyjnej w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego oraz Kodeksu postępowania cywilnego, co w zasadzie jest niemożliwe na gruncie administracyjnej koncepcji postępowania konkursowego.

W szerszej perspektywie poczynione ustalenia stały się płaszczyzną wyodrębnienia sfery prawa dotacyjnego Unii Europejskiej oraz jej uporządkowania z uwagi na kryteria m.in. struktury i funkcji źródeł, formy prawnej realizowanych wydatków oraz metody zarządzania środkami publicznymi. Interpretacja norm obowiązujących w zakresie prawa dotacyjnego Unii Europejskiej pozwoliła też na zajęcie jednoznacznego stanowiska, co do nieracjonalności posługiwania się terminem „darowizna” w treści niektórych aktów normatywnych Unii Europejskiej oraz państw EFTA. Z kolei ustalenia dotyczące kształtu oraz cech

wieloszczeblowych stosunków dotacyjnych przesądziły o konieczności zajęcia stanowiska w zakresie oceny charakteru prawnego umów o udzielenie dotacji oraz umów o dofinansowanie ze środków europejskich, prowadząc w konsekwencji do krystalizacji poglądu, iż na gruncie stosowania prawa powinny one być kategoryzowane jako umowy cywilnoprawne, nie zaś jako tzw. umowy administracyjne. Przedstawiona w tym zakresie argumentacja może stanowić punkt odniesienia dla dalszych badań nad międzygałęziowymi powiązaniami prawa dotacyjnego z prawem cywilnym.

Uzasadniając wniosek o przyznanie nagrody należy ponadto wskazać, że choć badania w obszarze europejskiego prawa finansowego dr hab. Wojciech Fill prowadził w zasadzie od początku swojej pracy naukowej, publikując w tym zakresie artykuły w renomowanych czasopismach naukowych jeszcze przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, to jego działalność naukowa obejmuje także badania w kilku innych sferach prawa finansowego, administracyjnego i cywilnego. W szczególności przedmiot prowadzonych analiz stanowią zagadnienia prawa podatkowego, a także problemy dotyczące niepodatkowych dochodów budżetowych, podmiotowości publicznoprawnej oraz gospodarowania nieruchomościami publicznymi. Jego dorobek naukowy obejmuje kilkadziesiąt artykułów oraz wystąpień konferencyjnych.

Dr hab. Wojciech Fill jest również cenionym dydaktykiem akademickim co znajduje swoje potwierdzenie m.in. w zaproszeniach do prowadzenia wykładów na studiach podyplomowych oraz MBA, a także w postaci wyróżnień przyznanych mu w ramach „Plebiscytu na najlepszego prowadzącego UEK” organizowanego przez Parlament Studencki Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

rafii pt.: *„Dotacje z budżetu Unii Europejskiej. Zagadnienia konstrukcyjne”* pozwoliły na rozwiązanie istotnych teoretycznych dylematów związanych z kwalifikacją stosunków prawnofinansowych dotyczących transferowania środków europejskich. Leżące u podstaw publikacji analizy w szczególności dały możliwość powiązania rozproszonych regulacji normatywnych, kształtujących wydatki transferowe wiążące organy UE oraz EFTA z beneficjentami krajów członkowskich w sposób pośredni lub bezpośredni, w ramach dwuszczeblowej struktury stosunków dotacyjno-prawnych. W sferze materialnoprawnej umożliwiły ponadto identyfikację cech oraz charakteru prawnego wspólnotowych stosunków dotacyjnych, w tym juretyczną kategoryzację wydatków realizowanych z budżetu środków europejskich, zwanych normatywnie płatnościami. Dokonana równolegle analiza rozwiązań proceduralnych doprowadziła do istotnych ustaleń w obszarze konstrukcji postępowań konkursowych poprzedzających zawarcie umowy dotacyjnej. Pozwoliła bowiem na identyfikację uchybień metodologicznych skutkujących błędną doktrynalną kwalifikacją charakteru prawnego tych postępowań oraz na wypracowanie teoretycznej koncepcji konkursu dotacyjnego opartej na instytucji przyrzeczenia publicznego. Koncepcja ta otwiera możliwość skutecznego konstruowania powództwa o stwierdzenie obowiązku zawarcia umowy dotacyjnej w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego oraz Kodeksu postępowania cywilnego, co w zasadzie jest niemożliwe na gruncie administracyjnej koncepcji postępowania konkursowego.

W szerszej perspektywie poczynione ustalenia stały się płaszczyzną wyodrębnienia sfery prawa dotacyjnego Unii Europejskiej oraz jej uporządkowania z uwagi na kryteria m.in. struktury i funkcji źródeł, formy prawnej realizowanych wydatków oraz metody zarządzania środkami publicznymi. Interpretacja norm obowiązujących w zakresie prawa dotacyjnego Unii Europejskiej pozwoliła też na zajęcie jednoznacznego stanowiska, co do nieracjonalności posługiwania się terminem „darowizna” w treści niektórych aktów normatywnych Unii Europejskiej oraz państw EFTA. Z kolei ustalenia dotyczące kształtu oraz cech wieloszczeblowych stosunków dotacyjnych przesądziły o konieczności zajęcia stanowiska w zakresie oceny charakteru prawnego umów o udzielenie dotacji oraz umów o dofinansowanie ze środków europejskich, prowadząc w konsekwencji do krystalizacji poglądu, iż na gruncie stosowania prawa powinny one być kategoryzowane jako umowy cywilnoprawne, nie zaś jako tzw. umowy administracyjne. Przedstawiona w tym zakresie argumentacja może stanowić punkt odniesienia dla dalszych badań nad międzygałęziowymi powiązaniami prawa dotacyjnego z prawem cywilnym.

Uzasadniając wniosek o przyznanie nagrody należy ponadto wskazać, że choć badania w obszarze europejskiego prawa finansowego dr hab. Wojciech Fill prowadził w zasadzie od początku swojej pracy naukowej, publikując w tym zakresie artykuły w renomowanych czasopismach naukowych jeszcze przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, to jego działalność naukowa obejmuje także badania w kilku innych sferach prawa finansowego, administracyjnego i cywilnego. W szczególności przedmiot prowadzonych analiz stanowią zagadnienia prawa podatkowego, a także problemy dotyczące niepodatkowych dochodów budżetowych, podmiotowości publicznoprawnej oraz gospodarowania nieruchomościami publicznymi. Jego dorobek naukowy obejmuje kilkadziesiąt artykułów oraz wystąpień konferencyjnych.

Dr hab. Wojciech Fill jest również cenionym dydaktykiem akademickim co znajduje swoje potwierdzenie m.in. w zaproszeniach do prowadzenia wykładów na studiach podyplomowych oraz MBA, a także w postaci wyróżnień przyznanych mu w ramach „Plebiscytu na najlepszego prowadzącego UEK” organizowanego przez Parlament Studencki Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie
REKTOR

dr hab. Stanisław Mazur, prof. UEK